

Titel: Skriftlig Behandling af Sager red Landsretterne i første Instans.

Citation: "Skriftlig Behandling af Sager red Landsretterne i første Instans.", i *1913/1914: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r24-shoot-chptrd1e10226/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1913/1914: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

vedkommende Underret de nærmere Bestemmelser om Maaden, hvorpaa den paagældende skal have Adgang til at ytre sig i Sagen og fremføre Reviser.

§ 383.

Tillader Retten, jvf. § 382, Sagsøgeren at tilstævne (adcitere) Trediemand for at faa Dom over ham enten alternativt med eller tilsammen med Sagvolderen, udsættes Sagen saa længe, som nødvendigt er, for at paagældende Trediemand paa sædvanlig Maade kan stævnes til at svare som Sagvolder. De i § 377, 380 og 381 om Intervention givne Regler finde ogsaa Anvendelse med Hensyn til Tilstævning.

§ 384.

Naar en Sag af vedkommende Underret er henvist til Domsbehandling for Landsret, kan Indtræden i Sagen eller Tilstævning kun finde Sted med Landsrettens Samtykke. Gives saadant Samtykke, komme med Hensyn til den videre Behandling dette Kapitels Regler til Anvendelse.

Kapitel 55.

Skriftlig Behandling af Sager ved Landsretterne i første Instans.

§ 385.

I vidtløftige Regnskabssager og andre udviklede Retssager kunne saavel den Underret, der leder Sagens Forberedelse, som Landsretten paa ethvert Trin af Forhandlingerne for vedkommende Ret anordne skriftlig Behandling af Sagen. Naar saadan Bestemmelse er truffen af Landsretten, kan den ikke paakæres eller paaankes. Er Bestemmelsen tagen af vedkommende Underret, kan Kære ske til Landsretten.

§ 386.

Hvor skriftlig Behandling er anordnet, iværksættes der under Ledelse af den Ret, for hvilken Sagen ved dens Overgang til skriftlig Behandling henstaar, en Veksling imellem Parterne af Indlæg, ikke over to fra hver Side. En fortsat Skriftveksling tilstedes kun undtagelsesvis, hvor Sagens Beskaffenhed skønnes at gøre den nødvendig. Retten bestemmer Frister til Indlæggenes Afgivelse, ligesom den og, hver Gang en Part har fremlagt Indlæg, bestemmer, om Modparten skal have Udsættelse til at svare derpaa.

Indlægene fremlægges i de dertil bestemte Retsmøder, men de skulle 3 Dage forinden være Modparten meddelte, saa at denne i Retsmødet kan udtale, om han vil svare yderligere.

Til Afbenyttelse ved Udarbejdelsen af deres Processkrifter kunne Parterne begære Udlaan af det fremlagte; vil en af Parterne ikke tilstede, at Udlaan i Original finder Sted, maa han lade medfølge Genparter, som da blive at bekræfte paa Rettens Kontor, hvor der derhos bør gives Adgang til at efterse Originalerne.

§ 387.

I det Retsmøde, i hvilket det sidste Indlæg fremlægges, eller efter Omstændighederne i et senere berammet Retsmøde, tiltaas der, for saa vidt Bevisførelsen

ikke er afsluttet før Sagens Overgang til skriftlig Behandling, efter Begæring og efter foregaaende mundtlig Forhandling, jvf. § 351, den fornødne Udsættelse til at tilvejebringe Bevis, samt træffes de fornødne Bestemmelser om Bevisoptagelsen, jvf. § 352. Skal ingen Bevisførelse finde Sted, kan Sagen begæres optagen til Paakendelse.

§ 388.

Har Bevisoptagelse fundet Sted, kan hver af Parterne efter dens Tilendebringelse i dertil berammede Retsmøder fremlægge et skriftligt Indlæg.

§ 389.

Med de af det foregaaende følgende Lempelser komme i øvrigt denne Lovs almindelige Regler for Proceduren til Anvendelse, ogsaa naar skriftlig Behandling finder Sted.

Sagens Optagelse sker, for saa vidt Indlægsvekslingen har fundet Sted for Underretten, af denne, der snarest muligt derefter indsender Dokumenterne til Landsretten tilligemed Udskrift af, hvad der vedrørende Sagen er tilført Retsbogen.

Dersom Landsretten efter Sagens Optagelse til Dom finder det af særlig Betydning for Sagens Oplysning, at der rettes yderligere Spørgsmaal til tidligere afhørte Parter, Vidner, Syns- eller Skønsmand, kan den træffe Bestemmelse herom, samt om saadan Afhøring skal ske for et Medlem af Landsretten eller for Underretten, jvf. §§ 171 og 172, 202 samt 302. Med Udgifterne ved saadanne Foranstaltninger forholdes paa den i § 284 foreskrevne Maade.

§ 390.

Dom afsiges paa Grundlag af de fremlagte Indlæg og skriftlige Beviser. Paa-stande, Søgsmålsgrunde, Indsigelser saavel som overhovedet faktiske Anbringender kunne ikkun komme i Betragtning, for saa vidt de enten indeholdes i de skriftlige Indlæg eller ere optagne i Retsbogen.

§ 391.

Udebliver nogen af Parterne i et Retsmøde, bliver Sagen efter den mødende Parts Begæring at optage til Paakendelse paa Grundlag af alle de imellem Parterne indtil da vekslede Indlæg m. m. Er det Sagsøgeren, der udebliver, kan Sagsøgte dog ogsaa begære Sagen afvist.

Sagsøgeren kan hæve Sagen, saa længe den ikke er optagen til Paakendelse; dog kan han ikke derved afskære Modparten fra at faa Dom for tingfæstede Modkrav.

§ 392.

Dommens Vedtagelse og Afsigelse foregaar efter de almindelige Regler. Dog kan Rettens Formand, naar Omstændighederne tale derfor, anordne, at skriftlig Stemmegiven skal finde Sted.

§ 393.

Med Hensyn til Anke og Kære forholdes der efter de almindelige Regler.

Kapitel 36.

Anke til Højesteret.

§ 394.

Domme, afsagte i første Instans af en Landsret kunne, med den i § 229 indeholdte Undtagelse, overensstemmende med nedenstaaende Regler af Parterne paaankes til Højesteret. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser, for saa vidt Anke ikke særlig er udelukket.

Anke kan iværksættes til Forandring, Ophævelse eller Hjemvisning, hvorimod Anke alene til Stadfæstelse ikke kan finde Sted. Heller ikke kan Anke iværksættes alene til Forandring af Dommens Bestemmelser om Sagsomkostninger og procesuelle Straffe. Dog kan Justitsministeren tillade, at deslige Bestemmelser særskilt paaankes af Parterne, naar Afgørelse med Hensyn til disse Punkter er uafhængig af Sagens Udfald, eller af Trediemand, hvem Omkostninger eller Straf er paalagt eller Salær tilkendt eller frakendt.

§ 395.

Anke kan iværksættes fra begge Parters Side, men de tvende Anker blive da at forene til samtidig Forhandling, jvf. § 286. 1ste Stykke.

Udtrykkelig eller stiltiende Afkald paa Anke kan ikke gyldig gives, forinden den Retsafgørelse, om hvis Paaanke der er Tale, er truffen.

§ 396.

Edsdomme og Afgørelser i Henhold til § 295 af enkelte Spørgsmaal eller Dele af Sagen kunne først paaankes, naar den endelige Dom er afsagt.

§ 397.

Ankefristen er 8 Uger fra Dommens Afsigelse at regne. Anken kan dog undtagelsesvis tillades af Justitsministeren indtil et Aar efter Dommens Afsigelse, naar der foreligger tilstrækkelig Grund til at afvige fra den almindelige Regel om Ankefristen.

§ 398.

Inden Ankefristens Udløb eller inden 4 Uger, efter at den i § 397 ommeldte Tilladelse til Anke er meddelt, skal Appellanten indlevere Ankestævning paa Rettens Kontor til Sagens Berammelse overensstemmende med de i § 338 fastsatte Regler. Begæres Sagen berammet til et overdrevent fjernt Tidspunkt, skal Justitssekretæren forelægge Rettens Formand Spørgsmaalet til Afgørelse.

Ankestævningen skal indeholde en fuldstændig og tydelig Angivelse af Ankegrunden og den Paastand, der agtes nedlagt.

Om Varslet gælde de i § 339 fastsatte Regler med fornøden Lempelse, dog saaledes at det ikke maa være kortere end 4 Uger.

§ 399.

Hæves eller afvises en i rette Tid, jvf. §§ 397 og 398 indanket Sag, skal det, uanset at Ankefristen imidlertid maatte være udløben, være Parten tilladt at indanke